

RECULL DE PREMSA

01/04/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

31

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
01/04/15	Juli Gendrau: «LA SOLUCIÓ PER A INBERGA TUR ES PODRIA ANUNCIAR ABANS D'ACABAR LA LEGISLATURA» / REGIO 7	6	1
01/04/15	BEL PREGUNTARÀ SOBRE EL MONUMENT DEL RIU SI ÉS REELEGIT / EL PUNT AVUI	7	1
01/04/15	TORTOSA CONSULTARÀ SOBRE EL MONUMENT FRANQUISTA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	8	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
01/04/15	CANAL 9, UN JUGOSO NEGOCIO PRIVADO / EL PAIS (ED. NACIONAL)	10	1
01/04/15	LES ESTRELLES DE LA MÚSICA 'COMPETIRAN' AMB SPOTIFY / ARA	11	1
01/04/15	INFORMAR QUAN NO HI HA PARAULES, PER SALVADOR CARDÚS I ROS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	12	1
01/04/15	LA COBERTURA DEL MÓVIL MEJORARÁ ESTOS DÍAS TRAS EL APAGÓN PARCIAL DE LA TDT / EL ECONOMISTA	13	1
01/04/15	PERIODISME I ART D'ALTURA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	14	2
01/04/15	INDÚSTRIA DIU QUE L'APAGADA DE LA TDT S'HA FET "SATISFACTÒRIAMENT" / ARA	16	1
01/04/15	MARKETING. Softonic y Tappx se alían para dar visibilidad a las 'apps' sin grandes inversiones en publicidad / EL MUNDO (INNOVADORES)	17	1
01/04/15	ELS CANALS 33 I 3/24 ES DEIXEN DE VEURE A LES ILLES BALEARS / EL PUNT AVUI	18	1
01/04/15	CANDIDATOS DE INCÓGNITO por manuel jaboís / EL PAIS (ED. NACIONAL)	19	1
01/04/15	IMATGES DE DECAPITACIONS per Norbert Bilbeny / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	20	1
01/04/15	PEL FORAT DEL PANY... Molts xoriços / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	21	1
01/04/15	LES MAQUILLADORES DE TV3 RECLAMEN MÉS PERSONAL PER MILLORAR EL SERVEI / ARA	22	1
01/04/15	A LA RÀDIO / ARA	23	1

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
01/04/15	ZETA CREA UNA FILIAL PARA 'EL PERIÓDICO DE CATALUNYA' / EXPANSION (CATALUÑA)	24	1
01/04/15	HARPER COLLINS L'EDITORIAL DE MURDOCH ARRIBA A ESPANYA / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	25	1
01/04/15	BERTELSMANN REDUCE UN 35% SUS BENEFICIOS, HASTA LOS 570 MILLONES / CINCO DIAS	26	1
01/04/15	BERTELSMANN MILLORA RESULTATS A ESPANYA EL 2014 / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	27	1
01/04/15	EL PAÍS ESTRENA 'EL RINCÓN DE LOS INMORTALES' DEL AJEDREZ / EL PAIS (ED. NACIONAL)	28	1
01/04/15	LAS AYUDAS A LA TDT NO SE DECLARARÁN EN EL IRPF / LA RAZON	29	1
01/04/15	LA BBC ESTABLECE NORMAS EN LAS REDES SOCIALES / LA RAZON	30	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

«La solució per a Inberga Tur es podria anunciar abans d'acabar la legislatura»

► L'alcalde de Berga, Juli Gendrau, convida a debatre si l'Ajuntament ha de tenir un hotel

D.C. | BERGA

■ L'alcalde de Berga, Juli Gendrau, encara no tanca la porta que el conflicte que enfronta el consistori amb Inberga Tur, la societat concessionària de la part municipal de Queralt i l'hotel Berga Park, se solucioni abans que s'acabi aquest mandat amb el qual posarà punt final a vuit anys dedicats a l'alcaldia berguedana. Aquesta és una de les conclusions del balanç del final d'aquest període a l'executiu. L'acte va tenir lloc dilluns al vespre al Pavelló de Suècia, organitzat pel Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central.

«L'acord entre les parts hi és», va dir Juli Gendrau en aquest fòrum, i va afegir que «la solució tècnica per a Inberga Tur es podria anunciar abans d'acabar la legislatura». Tal com ja va avançar aquest diari (vegeu **Regió7** del 26 de febrer), els representants d'Inberga Tur han demanat al consistori que l'Ajuntament els retorni els diners que van avançar en el seu moment per completar les obres que faltaven per convertir l'edifici central del caserna en un hotel a compte del cànon de la concessió. Els treballs de condicionament com a hotel van quedar aturats l'any 1999. No va ser fins que el *pool* d'empresaris berguedans agrupats sota la societat Inberga Tur va aconseguir la concessió, el 2002, que es van reprendre els treballs interiors i els de condicionament urbanístics exteriors.

L'alcalde Juli Gendrau calcula que el consistori hauria de tornar-los 400.000 euros. Tanmateix, afirma que han de trobar la manera de donar-hi un encaix legal. I creu que això podria passar abans que dei-

L'alcalde Juli Gendrau (assegut a l'esquerra) durant l'acte de balanç dels seus vuit anys, dilluns

xi l'alcaldia. Amb tot, va matisar, la nova concessió ja s'haurà de fer en el proper mandat perquè no hi haurà temps material per fer-ho en aquest.

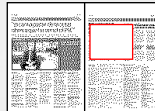
Sigui com sigui, l'alcalde Gendrau va plantejar la necessitat de fer una reflexió ciutadana a Berga sobre si l'Ajuntament ha de tenir un hotel. L'alcalde va recordar que a la dècada dels 90, quan es va plantejar reconvertir aquest edifici en un hotel, fou, entre altres motius, perquè aleshores a Berga no hi havia cap hotel de tres estrelles. I també perquè després del tancament de la caserna militar l'any 1993, l'Ajuntament va aconseguir unes ins-

tal·lacions a les qual va haver de donar ús. Inicialment, el projecte per a l'edifici central de la caserna preveia fer-hi un hotel, així com també una escola d'hostaleria i turisme que no es va materialitzar.

Amb la voluntat de cobrir un buit i dotar la ciutat d'un hotel de tres estrelles, el consistori va impulsar el projecte que ha acabat sent el Berga Park que va obrir portes el 2003. Des d'aleshores, la iniciativa privada també ha dotat d'altres hotels de tres estrelles la ciutat. A més, Gendrau va recordar que els ajuntaments no tenen competències per tenir hotels.

Davant d'una eventual nova i

futura concessió d'aquests béns municipals, Juli Gendrau va dir que caldria fer-les de manera separada: per una banda Queralt i per l'altra el que és l'hotel Berga Park. En el seu dia, un altre alcalde del seu partit, Josep Badia, del qual ell va ser regidor, va impulsar la concessió conjunta de Queralt i l'hotel. La idea era que l'oferta fos prou atractiva perquè les empreses s'interessessin per gestionar-ho. En l'actual concessió, però, el projecte per impulsar Queralt no s'ha executat malgrat haver-se anunciat, en el seu moment, una inversió milionària que els concessionaris no han pogut afrontar.

Bel preguntarà sobre el monument del riu si és reelegit

■ L'alcalde de Tortosa promet que convocarà una consulta, però que això no n'inclourà l'enderrocament

Setmanari l'Ebre TORTOSA

L'actual alcalde de Tortosa i alcaldable de CiU a les eleccions municipals, Ferran Bel, convocarà una consulta sobre el futur del monument franquista del riu Ebre durant el pròxim mandat si la seva formació política torna a governar a la capital del Baix Ebre. Així ho va anunciar dilluns al vespre en la conferència de balanç de mandat organitzada pel Col·legi de Periodistes.

Bel va assegurar que una consulta popular so-

El monument franquista del riu és motiu de debat a la ciutat des de fa molts anys ■ SETMANARI L'EBRE

bre el seu futur es l'única manera de posar fi a la polèmica artificial que es genera de forma cíclica al voltant del monument. Així, Bel es va comprometre a convocar aquesta consulta si torna a governar a l'Ajuntament tortosí, gràcies també a l'aplicació del reglament de participació ciutadana que el consistori va aprovar fa unes setmanes. "Si s'ha de fer un projecte al voltant del monument, ho han de decidir els tortosins, no pas els regidors o des de Madrid", va argumentar Bel.

L'actual alcalde de Tortosa també va assenyalar que, no obstant això, el futur del monument no passa pel seu enderrocament. "És una qüestió de memòria històrica, no s'ha de destruir, sinó que s'ha de fer un projecte constructiu", va apuntar, argumentant que "els que generen polèmica han estat governant la ciutat durant vuit anys i que no van fer cap acció; l'únic que van fer va ser catalogar el monument com a Bé Cultural d'Interès Local." ■

Tortosa consultarà sobre el monument franquista

ESTEVE GIRALT
Tortosa

L'alcalde de Tortosa, Ferran Bel (CiU), s'ha compromès a celebrar una consulta perquè els veïns decideixin el futur del criticat monument franquista que encara roman al mig del riu Ebre. El referèndum se celebrarà durant els propers quatre anys, en cas que Bel sigui reelegit alcalde. Malgrat que continua conside-

rant la polèmica "artificial", Bel va assegurar durant el seu balanç de mandat, organitzat pel Col·legi de Periodistes, que la consulta servirà per tancar un debat que es produeix sempre a les portes d'unes eleccions. "Jo tinc claríssim com es pot tancar aquesta polèmica, amb una consulta seriosa, per tal que decideixin els tortosins i tortosines", va assegurar.

Per a l'actual alcalde s'ha d'elaborar un projecte "en positiu"

per pensar com reemplaçar el monument inaugurat per Franco el 1966 en homenatge als combatents del bàndol nacional morts a la Guerra Civil. "No es tracta d'enderrocar el monument, és una qüestió de memòria històrica", va puntualitzar.

ICV va proposar al gener, al ple municipal, celebrar una consulta, però tant CiU com el PP i PxC van votar-hi en contra. Bel va al·legar que es tractava d'una iniciativa electoralista i va destacar que no era una actuació urgent. Els ecosocialistes proposen que el pilar que ancora el pinacle franquista al riu serveixi de base d'una nova passarel·la per a viants que creui l'Ebre.●

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

El presidente de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, increpado por trabajadores de RTVV, en diciembre de 2013. / MÓNICA TORRES

Canal 9, un jugoso negocio privado

- La cadena pagó al productor José Luis Moreno 20 millones en cinco años
- Un reducido grupo de empresas se repartió los contratos en la etapa del PP

JOAQUÍN GIL
Madrid

Noche sensacional fue un espectáculo ideado por el productor y ventrílocuo José Luis Moreno. Desfiles de modelos en ropa interior compartían escenario con el cómico Jaimito Borromeo. Canal 9, la televisión pública valenciana que cerró en 2013, pagó más de ocho millones de euros al artista por este espacio. No fue su único negocio. Alba Adriática, la productora del *showman*, facturó más de 20 millones a la cadena entre 2006 y 2011 por formatos de variedades como *Siempre Estrellas*, *Planta 25* o *De un tiempo a esta parte*. Este último se emitió de madrugada con una audiencia del 1,2%. "El programa no había por donde cogerlo. Ya se había difundido antes en la televisión pública de Castilla-La Mancha. Tuvimos que editarlo", explica un exdirectivo que pasó 26 años en Canal 9. Este periódico ha intentado sin éxito contactar con Moreno.

Como la compañía del ventrílocuo, un reducido grupo de empresas hizo caja en Canal 9 al calor de los Gobiernos populares de Eduardo Zaplana y Francisco Camps, según la documentación a la que ha tenido acceso EL PAÍS. La facturación de las productoras entre 2000 y 2013 superó los 400 millones. Y supuso uno de los principales dispendios del ente en este periodo tras las nóminas (700 millones) o los derechos del fútbol (535).

El negocio de las empresas se disparó con Pedro García en la dirección general (2004-2009). García, que antes de desembarcar en la cadena fue jefe de prensa de Zaplana, está imputado por haber recibido presuntamente 500.000 euros de la red Gürtel y llegó a ser propietario del 20% de Orange Market, la franquicia valenciana de la trama pilotada por Francisco Coz. La televisión, que fundió a

negro en 2013 con una deuda de 1.300 millones, fue un buen cliente de Producciones 52. La firma, dirigida por Ángel Moreno, se embolsó entre 1997 y 2004 más de 32 millones de dinero público valenciano. Su formato se llamaba *Tómbola* y fue un paradigma de la telebasura. Por él desfilaron a golpe de talonario Chabeli Iglesias —que en 1997 cobró 30.000 euros por una entrevista— o Carmen Martínez Bordiú, nieta del general Francisco Franco. Producciones 52 está hoy en fase de liquidación, según el registro mercantil. "Tómbola era rentable. Canal 9 lo vendía a Canal Sur y a TeleMadrid", defiende el exdirector de contenidos de la empresa, José Fernández.

"La audiencia idónea de un programa de lectura es 0%", dice Sánchez Dragó

El escritor Fernando Sánchez Dragó fue un asiduo de Canal 9. Su programa *El faro de Alejandría* se facturaba a través de la madrileña Star Line Productions y costó cerca de nueve millones. Su cuota de pantalla rozaba el 1% en 1999. "La audiencia idónea de un programa de libros es del 0%. Significa que todos los espectadores están leyendo", dice el que fue presentador durante cinco años de este espacio en castellano. Pese a haber trabajado en TeleMadrid y TVE bajo un organismo conservador, Sánchez Dragó dice "no tener vínculos con Administraciones del PP". "Es verdad que apoyé al expresidente José María Aznar en 1993 y 1996", matiza después el autor. El coste por programa de *El faro de Alejandría* (50.000 euros) duplicó las tarifas de mercado de la época, según un conocido pro-

Las cifras

► El Gobierno del popular Alberto Fabra fundió a negro Canal 9 el 23 de noviembre de 2013. La empresa pública acumulaba entonces una deuda de 1.300 millones de euros y disponía de una plantilla de 1.600 empleados.

► La cadena pagó 20 millones a José Luis Moreno, y 32 por el programa del corazón *Tómbola*. El espacio presentado por Fernando Sánchez Dragó costó nueve millones. Intereconomía (3,6 millones) y El Mundo TV (14,8) fueron otras de las productoras beneficiadas por los mandatos populares de Camps y Zaplana.

► La Generalitat cifra el coste de cerrar la cadena en 144 millones. Fuentes de la liquidación elevan la factura a 200.

ductor que pide el anonimato. Las tertulias fueron un filón para la producción externa. La firma Estedi facturó para Canal 9 debates semanales entre 2005 y 2009, como *Parlem clar* o *Gente de Tárrega*. Su minuta rozó los 11 millones. "No eran caros porque se hicieron muchos programas", opina quien fue su director, el exdirectivo del Barça Ramón Fusté, de 71 años. Un periodista valenciano que participó en estos formatos grabados en los propios estudios de Canal 9 reconoce que percibía 800 euros brutos por tertulia, más del doble de lo que pagan hoy las cadenas nacionales a sus colaboradores.

La nómina de beneficiados por Canal 9 incluyó al Grupo Intereconomía, que facturó 3,6 millones. Y a la productora El Mundo TV, que se embolsó 14,8 con Camps y Zaplana en la Generali-

tat. "Trabajamos con precios de mercado, sin criterios políticos. Canal 9 fue un cliente más", dice Melchor Miralles, ex director general de la compañía. Pese a la caja que hizo su empresa, este periodista defiende la supresión de las cadenas públicas: "Su gestión es una calamidad".

El desembarco de artistas castellanohablantes marcó la etapa de Zaplana en la Generalitat (1995-2002). De este periodo son espacios como el formato de cocina de Barbra Rey *En casa de Barbra*, que costó cinco millones, o el concurso presentado por la modelo Mar Flores *La música es la pista* (4,2 millones). Ambos se emitían en castellano.

El Gobierno de Alberto Fabra, que gestiona desde 2013 la liquidación de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), cifra en 144 millones el cierre. Los números incluyen —según fuentes oficiales— los 86 millones de indemnizar a los 1.600 trabajadores afectados por el ERE de extinción. Sin embargo, fuentes conocedoras del proceso estiman que la factura no bajará de los 200 millones. El presupuesto inicial, añaden, no contempla partidas como los 22 millones a desembolsar a proveedores por programas no emitidos, indemnizaciones o las nóminas del centenar de empleados que permanecen en el centro de producción de programas de Burjassot (Valencia). La televisión creada en 1989 para difundir el valenciano se transfiguró con los años en un coloso con pies de barro que inspiró tesis sobre manipulación y llegó a tener, en 2008, 1.756 empleados. El 40% entró sin oposición.

Mantener abierta la cadena costaría hoy 68 millones anuales, según la última directora general, Rosa Vidal. "Mi perfil técnico no gustaba a algunos miembros de la Generalitat", reconoce esta abogada del Estado que ocupó el cargo siete meses antes del desplome del titán audiovisual.

Les estrelles de la música 'competiran' amb Spotify

Jay Z llança la plataforma de 'streaming' Tidal, que vol compensar millor els artistes

BEN SISARIO
THE NEW YORK TIMES

NOVA YORK

Jay Z, el gran magnat de l'entreteniment i estrella del rap global, ha fet pública la seva última aposta de negoci d'abast internacional: la plataforma Tidal, un servei de *streaming* (escolta de música en directe sense descàrrega) que només funcionarà per subscripció i que pretén fer la competència a plataformes com Spotify, Google, Deezer, Pandora i aviat també a Apple. El músic va comprar la plataforma al gener a la companyia sueca Aspiro per 52 milions d'euros i l'ha relançat com un espai "que combina so d'alta fidelitat, vídeos d'alta definició i un contingut editorial seleccionat per experts", segons diuen a la web.

Però, al marge del contingut, la part més notable de l'estratègia de Jay Z és que la majoria de l'empresa serà propietat d'artistes. La jugada pot aportar beneficis econòmics als involucrats, esclar, però sobretot és un gest poderosament simbòlic en un negoci en què els músics poques vegades han tingut un control directe sobre com es consumeix la seva feina. "Estem tractant les persones que realment es preocupen per la música amb el màxim respecte", apuntava dies abans Jay Z.

El projecte es va presentar dilluns en una breu però coreografiada roda de premsa a Manhattan, on Jay Z era al costat d'una dotzena de

músics copropietaris de l'empresa: Rihanna, Kanye West, Madonna, Nicki Minaj, Jack White, Alicia Keys, el cantant de country Jason Aldean, el duo francès Daft Punk, membres d'Arcade Fire i Beyoncé, a més de Chris Martin i Calvin Harris per videoconferència. Les estrelles eren una al costat de l'altra i van signar una declaració. Jay Z no va parlar. Keys va llegir un comunicat en què expressaven el desig de "canviar per sempre el curs de la història de la música". "Busquem la salut i la sostenibilitat de la nostra indústria a tot el món", afegia.

Nou model sense gratuïtat

El pla de Jay Z és l'última batalla d'una guerra per guanyar terreny en la música *streaming*, la font d'ingressos que més creix de la indústria, però un model que també ha sigut criticat. Segells discogràfics importants, així com artistes com Taylor Swift, han desafiat obertament l'anomenat model *freemium* defensat per Spotify, que ofereix accés gratuït a la música com una forma d'atreure clients a les subscripcions de pagament.

Amb 25 milions de cançons i 75.000 vídeos d'alta definició disponibles en 31 països (entre els quals l'estat espanyol), Tidal no tindrà versió gratuïta ni tampoc anuncis. En el seu lloc, ofereix dos nivells de subscripció definits per la qualitat de l'àudio: 9,99 euros al mes per un format comprimit (l'estàndard digital) i 19,99 euros per música amb qualitat de CD. L'Spotify Premium (sense anuncis i amb alta definició) també costa 9,99 euros al mes.

60
Són els
milions
d'usuaris que
té Spotify, 15
milions dels
quals paguen

9,99
És el preu de
la subscripció
més
econòmica de
Tidal, que no
serà gratuït

Els artistes han aixecat sovint la veu perquè consideren que no estan sent retribuïts com cal pels drets de la música digital, sobretot tenint en compte que les descàrregues s'han encongit mentre que els serveis de *streaming* viuen un boom. La tardor passada Swift va arribar a retirar els seus discos de Spotify perquè no volia que s'oferissin gratuïtament –ara sí que és a Tidal–. Dilluns mateix, l'exbeatle Ringo Starr es queixava a Reuters TV: "Tot el que sé és que el teu disc ha sigut reproduït 17 milions de vegades i reps un xec de 12 dòlars. No ho entenc".

Tidal no ha fet pública la tarifa que abonarà als músics ni tampoc la participació de cadascun dels propietaris, però Vania Schlögel, executiva de l'empresa, assegurava que els músics rebran més diners que els que obtenen de les plataformes gratuïtes amb publicitat (Spotify) i que la majoria de les accions seran dels artistes. Un directiu involucrat en les negociacions també ha explicat que s'estan concedint accions a canvi dels esforços dels artistes per subministrar-los contingut extra.

Jay Z posa l'accent en el joc net per als músics, perquè considera que el sistema actual és "criminal". "Tothom sap que el repartiment és injust per als artistes –defensa–. Tothom cobra per la seva feina. La música és a tot arreu, cada dia, allà on vagis. El creador del contingut ha de ser compensat. És just".

Una guerra contra gegants

És cert que a través de la seva companyia, Roc Nation, Jay Z té un gran poder en la indústria de la música. Ha transcendit que està temptejant agressivament nous artistes perquè s'uneixin al servei. Però, fins i tot així, Jay Z i la seva *boutique* entraran a competir amb algunes de les empreses més poderoses del negoci. Spotify té 60 milions d'usuaris en 58 països, 15 milions dels quals paguen, i s'espera que Apple introduïxi el servei de subscripció de *streaming* aquest any, mentre que la tardor passada l'empresa sueca matriu de Tidal tenia només 512.000 usuaris de pagament. A més, el mercat de l'*streaming* de música inclou YouTube i el gegant de la ràdio per in-

Salvador Cardús i Ros

Informar quan no hi ha paraules

El dramàtic esdeveniment de la setmana passada als Alps francesos –que en aquest article m'abstindré de qualificar d'accident, de crim o de qualsevol altra manera– i que va acabar amb la mort de cent-cinquanta persones, ens posa davant d'un d'aquests complexíssims, i excepcionals, processos socials que han de reintegrar l'imprevist en la vida quotidiana. Vivim de conformitat amb unes expectatives rutinàries que defineixen el nostre món donat per descomptat. Però quan les rutines es veuen interrompudes per circumstàncies traumàtiques, necessitem recuperar la confiança en l'ordre social sobre el qual es desenvolupa el nostre dia a dia. I és en aquest procés de restauració de la quotidianitat que els mitjans de comunicació tenen un paper tan fonamental com delicat.

En aquests casos, doncs, la informació periodística no té per missió només donar compte dels fets, dels quals se sol tenir pocs detalls. Ni dels perquès, sobre els quals no se sap gairebé res. El seu paper principal, d'entrada, és el d'exorcitzar l'excepcionalitat. És a dir, ens confirmen que el que ha passat, sigui el que sigui, no forma part del que és esperable. No és estrany, doncs, que la setmana passada es posés d'entrada tot l'accent a confirmar la seguretat dels vols, que es passés llista als pocs casos similars i que es fes un escrutini minuciós de les condicions en què volen les companyies *low cost*. Feina inútil, esclar, quan es va saber que no era un problema de seguretat, però molt eficaç, per exemple, per a tots els que els dies posteriors vam volar –jo també–, en aparells i companyies similars.

De la mateixa manera, el “servei públic” a què apel·laven els periodistes per justificar el desplegament ingent de mitjans no era pas per aclarir els fets. Al capdavant, la informació de veritat era a les redaccions, i és des d'allà que es donava. La proximitat del lloc dels fets formava part, en canvi, de la lògica del ritual exorcitzador, el primer objectiu del qual era simular un perfecte control de la situació i així disminuir l'estrès social que provocava la catàstrofe. El segon objectiu del desplegament “al lloc dels fets” era fer visible la capacitat de control que té l'Estat en aquestes circumstàncies –policies, helicòpters...– i de fer saber que es recuperaria, tard o d'hora,

la normalitat. Un desplegament que acabava, com cal, amb la presència de les màximes autoritats polítiques.

També forma part de la missió informativa de restauració de la “normalitat” l'elaboració d'un relat sobre les causes del drama. Amb qualsevol petit detall n'hi ha prou per desenvolupar complexes teories que al cap de poca estona seran desmentides pels nous detalls que no hi encaixen. Les afirmacions contundents del primer dia que es tardaria

ni a la mort de les víctimes. A tot el que es pot arribar és a allò que expressava tan bé el pare d'un xicot britànic mort als Alps: “El que va passar va ser l'acció d'una persona que, com a mínim, estava malalta. Si hi ha un motiu o raó, no la volem ni escoltar, no és rellevant. El que és rellevant és que no torni a passar”. Sense ressentiment, sense necessitat d'entrar en casuístiques irrelevantes per a qui ha viscut el drama en primera persona. Només que no es repeteixi. Tot un exemple de serenitat moral i ètica.

Com també és habitual, en aquests casos s'enceta un gran debat autoreferencial per part dels mitjans de comunicació sobre com cal informar en aquest tipus de tragèdies. Es trasllada a un altre pla la incomoditat d'haver de fer un paper taumatúrgic, que va molt més enllà de l'estricta informació. Això explicaria per què aquests debats es fan en calent.

De vegades sembla que l'acceptació resignada dels límits sobre el tipus d'informació que és legítim donar es compensi amb una exhibició de superioritat moral. Però també és cert que hi ha mitjans que burxen en el dolor sense cap necessitat informativa, posant-se al servei de la satisfacció de la tafaeria morbosa de l'audiència. Segui com sigui, trobo significatius els comentaris dels que, enmig dels centenars de periodistes i càmeres, narren –com si no hi fossin– que “els periodistes i les càmeres omplen la sala”, en lloc de dir que “omplim la sala”. És una mirada que vol guanyar objectivitat simulant que està més enllà dels que miren?

Tal com deia al principi, en el procés social de construcció i manteniment de la nostra realitat social, hom necessita tota una sèrie de recursos per tal de reintegrar els fets imprevistos en la sempre previsible vida quotidiana. La paradoxa és que només podem incorporar l'excepció domesticant-la i això implica banalitzar-la. Tanmateix, hi ha esdeveniments tan dramàtics que les seves causes precises no ens serveixen per donar sentit al dolor que han provocat. Deixen enormes forats negres al nostre univers de sentit, amb els quals cal aprendre a viure. Fins i tot des de la fe cristiana, no ens queda més remei que exclamar: “Fins quan, Jahvè, seguireu oblidant-me! Fins quan m'amagareu la mirada! (Salms, 12, 1).●

JORDI BARBA

temps a saber què havia passat es van fondre en vint-i-quatre hores. I de debatre sobre la seguretat aèria vam passar a fer-ho sobre els aspectes mèdics del cas, sempre amb la mateixa acceleració per no deixar cap lapse de temps sense una especulació que serveixi com a interpretació provisional. Es busquen explicacions –culpables– desesperadament: les normes de seguretat, el sistema mèdic, els controls de la companyia... Tanmateix, assenyalar culpables no serveix per donar sentit ni a l'acció del responsable

La cobertura del móvil mejorará estos días tras el apagón parcial de la TDT

Las nuevas frecuencias elevarán la calidad de la señal en el interior de los edificios

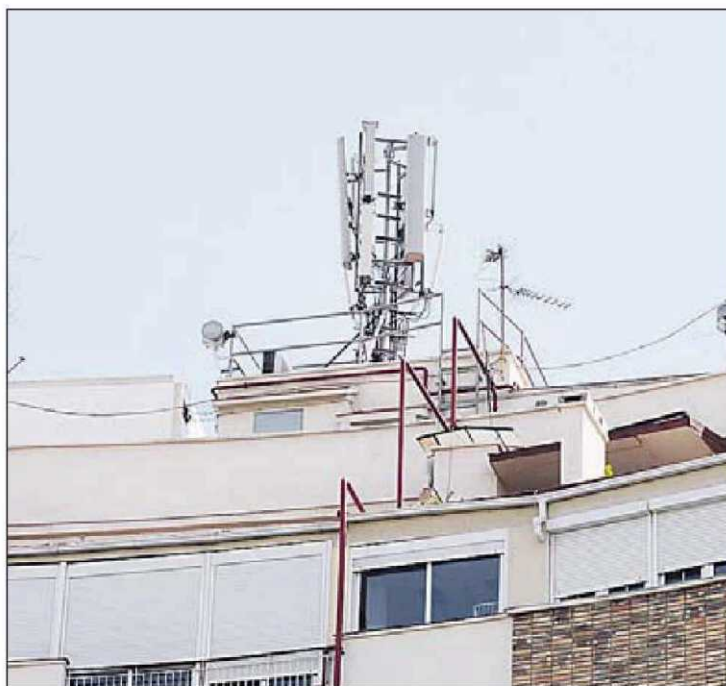
Antonio Lorenzo MADRID.

¿Tiene problemas de cobertura de móvil en su vivienda? ¿Se interrumpen a menudo sus conversaciones telefónicas? ¿Las descargas de contenidos en su teléfono se hacen dificultosas sin el WiFi? ¿Necesita colocar su *smartphone* cerca de una ventana para poder recibir la señal celular? ¿Está resignado carecer de una conexión de datos aceptable en la zona rural que frecuenta los fines de semana? Estos y otros muchos problemas están llamados a desaparecer en los próximos días gracias al apagón parcial de frecuencias televisivas que se realizó ayer en todo el país y a la inmediata utilización de las frecuencias de 800 Mhz.

Tras cerca de siete meses de trabajos de la migración del denominado *Dividendo Digital*, anoche concluyó de forma definitiva y satisfactoria la liberación de dichas frecuencias. Los recursos radioeléctricos de 800 Mhz, que hasta ayer utilizaban las cadenas de televisión, desde ahora forman parte de los activos de las compañías de móviles. Fue la pasada madrugada cuando se ejecutaron las tareas de técnicas de apagado de las antiguas frecuencias y dejaron de verse los canales de televisión afectados en sus antiguos emplazamientos.

Éxito en la migración

El Ministerio de Industria, Energía y Turismo informó ayer de que el grado de antenización a la finalización del proceso de liberación del

Antenas de telefonía móvil situadas en una azotea de una vivienda. P. CASTILLO

Dividendo Digital podría alcanzar el 98 por ciento, según los informes que ha presentado la Federación Nacional de Instaladores e Integradores de Telecomunicaciones (Fenitel). Ese porcentaje no se aleja mucho de las estimaciones de Uteca, patronal de las televisiones privadas, que cifra dicho cumplimiento en el 99,6 por ciento, con apenas 10.000 edificios sin reantennizar de un total de 3 millones de inmuebles.

El ministerio que dirige José Manuel Soria también destaca que la referida liberación del *Dividendo Digital* "supondrá importantes be-

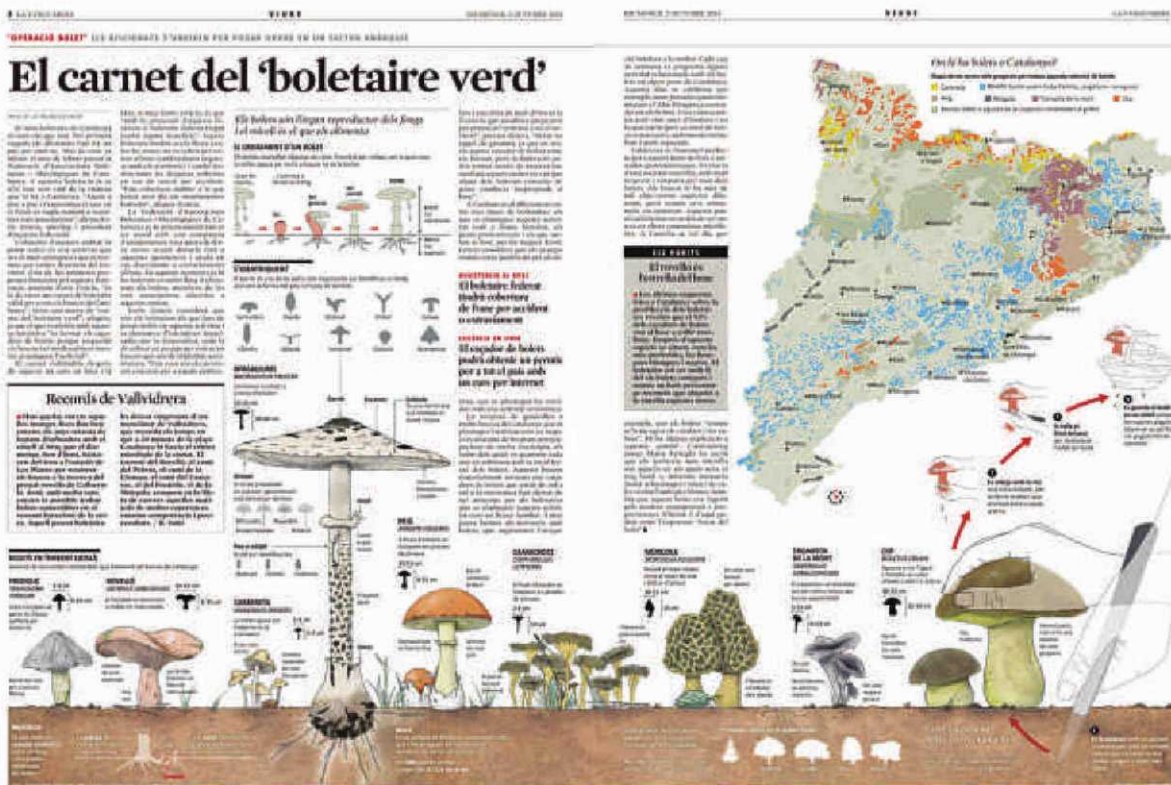
neficios económicos y sociales para la ciudadanía, ya que la tecnología 4G sobre la banda de 800 MHz implica un incremento de los servicios de datos móviles de alta velocidad, con un mejor servicio en los interiores de los edificios y una mayor cobertura geográfica que reducirá la llamada brecha digital".

Industria indicó ayer por un comunicado que las ayudas del Gobierno a la reantennización ya están abonándose desde enero. Según las mismas fuentes, hasta el momento se han registrado alrededor de 243.000 solicitudes, lo que su-

¿Puede ver su canal favorito?

Que no cunda el pánico, que todo tiene arreglo. Si a partir de hoy, alguien no puede recibir los canales de televisión que hasta ahora disfrutaba en su receptor (y en el caso de que el antenista haya realizado su trabajo) bastará con resintonizar su televisor con el mando a distancia en la búsqueda de los canales perdidos, ahora situado en otras frecuencias. Ahora bien, si una vez realizada esta operación advierten la pérdida de alguno de los canales, será necesario llamar a un instalador registrado para que adapte su antena colectiva.

pone más de 73 millones. Estos contratos han sido gestionados casi en un 50 por ciento por los administradores de fincas, mientras que los presidentes de comunidades se han hecho cargo del 37 por ciento de las solicitudes. Las comunidades de vecinos pueden seguir solicitando las ayudas hasta el próximo 30 de junio. Además, Industria apuntó ayer que existe un compromiso de que estas ayudas no estén sujetas a la declaración del IRPF. Para ello el Gobierno se encuentra trabajando en un instrumento legislativo que lo garantice.

Periodisme i art d'altura

Dos premis Malofiej col·loquen 'La Vanguardia' entre els deu millors diaris del món per les seves infografies

BARCELONA Redacció

Del dia 15 al 20 de març es va celebrar a la facultat de Ciències de la Informació de Pamplona el congrés Malofiej, la cita que des de fa 23 anys con-

verteix la ciutat durant uns dies en la capital mundial de la infografia.

Durant l'acte de clausura del congrés, celebrat al Castell de Gorraiz, es van lliurar els premis anuals en els quals *La Van-*

guardia s'ha vist reconeguda amb dos premis de bronze per dues de les seves infografies. Aquestes distincions situen aquest diari entre els deu mitjans del món que millor presenten als seus lectors les notícies mitjançant l'ús de la infografia.

Els premis Malofiej d'infografia, considerats els més prestigiosos del món en aquesta disciplina periodística, són coneguts pel seu alt nivell d'exigència, que en nombrosos casos deixa deserts categories a concurs. El jurat, format per destacats professionals de tot el món, va avaluar durant tres dies 1.266 treballs presentats a concurs per 150 mitjans informatius de 33 països.

En total es van atorgar 88 distincions, i els mitjans més reconeguts van ser *The China Morning Post*, *The New York Times* i

elradar

El 98% dels edificis de tot Espanya han adaptat l'antena a temps. PERE TORDERA

Indústria diu que l'apagada de la TDT s'ha fet "satisfactòriament"

A.C.R.
BARCELONA

El ministeri d'Indústria va assegurar ahir que el procés de liberalització del dividend digital s'ha completat "de manera satisfactòria" després de l'apagada, dilluns a la matinada, de les antigues freqüències de TDT. Des d'aquell moment, els canals emeten només per les freqüències que es van activar el 26 d'octubre, la qual cosa permetrà que, a partir d'avui, les operadores de telefonia puguin començar a destinar la banda de freqüències dels 800 MHz -l'anomenat dividend digital- a la tecnologia 4G.

En un comunicat, Indústria assegura que, segons els informes elaborats per la Federació d'Instal·ladors de Telecomunicacions (Fenitel), "el grau d'antenització en la finalització del procés d'alliberament" d'aquesta ban-

da de freqüències "podria arribar al 98%". Des de la Unió de Televisions Comercials en Obert (Uteca), que agrupa els canals privats espanyols, aquesta dada és interpretada negativament, ja que suposa que 10.000 edificis no han completat a temps l'adaptació de l'antena, de manera que unes 100.000 persones a tot Espanya deixaran de veure alguns canals de TDT. En aquest sentit, l'Associació d'Usuaris de la Comunicació (AUC) instava ahir els ciutadans a "aprofitar" les vacances de Setmana Santa per comprovar si les segones residències ja s'han adaptat al dividend digital i, si cal, a "adoptar les mesures necessàries" per antenitzar-les.

D'altra banda, el ministeri també va indicar ahir que el govern espanyol està preparant un "instrument legislatiu" per "garantir" que les ajudes públiques destinades a sufragar l'import de la reantenització no estiguin subjectes a l'IRPF. ■

EN ARCHIVO MARKETING

Tappx

Softonic y Tappx se alían para dar visibilidad a las 'apps' sin grandes inversiones en publicidad

► **La alianza.** Softonic, la plataforma líder para descubrir aplicaciones y Tappx, la plataforma de promoción de desarrolladores, han cerrado un acuerdo para que sus miembros consigan incrementar la visibilidad de sus aplicaciones de forma gratuita. En

este sentido, la audiencia de más de 100 millones de usuarios al mes de Softonic hace que se convierta en una plataforma de referencia para los desarrolladores que buscan visibilidad, uno de los objetivos clave de la competición por lograr que los usuarios decidan instalar las *apps* en su *smartphone*. Por otra parte, Tappx permitirá que los usuarios de Softonic puedan intercambiar publicidad de forma gratuita y obtener créditos extras que les otorguen cierta ventaja frente a otros desarrolladores.

► **La estrategia.** Esta unión procura reforzar a Softonic en el área de servicios que ofrece al cliente, mientras que, por su parte Tappx establece una alianza con una gran compañía. Y es que los usuarios de Tappx que implementaron sus aplicaciones a la

E. M.

plataforma de Softonic obtuvieron muchas más descargas y por tanto mayor visibilidad. A la vez, por parte de Softonic se pone de manifiesto un compromiso con los desarrolladores de aplicaciones, pues se les facilita el acceso a otros canales y herramientas que necesitan para su éxito de forma

que, las buenas aplicaciones no vean limitadas sus posibilidades de obtener nuevos usuarios por una falta de presupuesto.

► **Tappx.** Esta empresa *partner* de Wayra, la aceleradora de Telefónica, consiste en una comunidad abierta de promoción cruzada entre desarrolladores de aplicaciones que funciona de forma colaborativa, es decir, a través de esta plataforma los miembros de Tappx pueden intercambiar publicidad entre ellos, obtener promoción sin necesidad de realizar una gran inversión y de una forma equitativa. La comunidad está adaptada a todas las plataformas: incluyendo iOS, Android y FirefoxOS, con múltiples *plugins* para casi todas las herramientas de desarrollo del mercado -Unity, Coco2d-.

El 3/24 ja no es pot veure. La imatge pertany al perfil de Twitter de @Antoni_Vicens ■ EL PUNT AVUI

Els canals 33 i 3/24 es deixen de veure a les Illes Balears

■ El govern de Bauzá aprofita la reordenació de canals de la TDT per fer desaparèixer l'oferta en català

Redacció
BARCELONA

El canal 3/24 i el canal 33/Super3 s'han deixat de veure dimarts a les Illes Balears. El govern del PP de José Ramón Bauzá ha aprofitat la reordenació dels canals de televisió digital terrestre (TDT) —a causa de l'alliberament d'espai per encabir-hi el 4G, l'anomenat dividend digital— per apagar l'oferta de televisió en català, argumentant que no ha trobat cap solució tècnica per encabir-hi els canals de Televisió de Catalunya. En aquest sentit, l'Obra Cultural Balear (OCB), que prepara una protesta per dijous davant del Consolat de Mar, ha denunciat que la desaparició dels dos canals respon a una “decisió política” i no a “criteris tècnics”, com al·lega el govern balear.

El president de l'OCB, Jaume Mateu, ha denunciat que trobar una solució a aquest problema és “ben factible” i que les emissions per internet no són una alternativa real. En declaracions a l'Agència Catalana de Notícies (ACN), Mateu va confir-

mar que els dos canals ja no es podien veure en cap punt de les Illes després que s'anessin apagant les emissions a tots els sectors de Mallorca, que és des d'on s'envia el senyal a les altres illes de l'arxipèlag. Ara, els residents a les Illes només poden veure els continguts dels canals de TVC per internet, una alternativa que per Mateu no és real perquè, per exemple, molta gent gran no té tanta facilitat amb les noves tecnologies. “A més, per internet, també hi emeten tots els altres”, ha afegit. Per tot plegat, Mateu considera que la decisió del govern balear respon a una “voluntat política de constrènyer la difusió del català”.

L'entitat balear va presentar, l'octubre de l'any passat, una proposta per garantir la recepció plena a les Illes dels canals de televisió en català. En aquell moment, el govern balear va canviar el canal pel qual emetia el 3/24, i l'OCB ja va advertir que amb la reducció dels multiplexos autonòmics per part de l'Estat la recepció d'aquests canals perillava.■

Candidatos de incógnito

MANUEL JABOIS

Uno de los mejores momentos del periodismo ocurrió cuando el matemático Grigori Perelman rechazó un premio de un millón de dólares por resolver la conjetura de Poincaré y un reportero, muy seguro de sí mismo, le ofreció 1.000 dólares si le daba una entrevista. Hay estrategias tan estúpidas que extraña que no funcionen. En cuanto Albert Rivera empezó a ser una amenaza, desde el PP se dio la orden de recordar que era "catalán". Como no terminó de funcionar, la estrategia se radicalizó: Rivera no sólo era catalán, sino que había pertenecido al PP. Alguien concluyó en Génova que para cualquier votante decente eso tenía que ser el colmo, y la conclusión no es una torpeza sino algo aún peor: es verdad.

En el PP no se sabe si hacer una autocrí-

tica por lo mal que se explica lo bueno que es el Gobierno o decir, directamente, que el PP son los otros. La primera opción resume un siglo de comunicación política. A la segunda hay que darle tiempo, pero no sería el primer caso. En 2012, Núñez Feijóo se presentó con un cartel sin siglas que decía: "*Galicia primeiro. Feijóo 2012*", y tuvo a Rajoy paseando solo por una aldea, reuniéndose en balnearios y dando un mitin en una casa de cultura. Se le veía de vez en cuando por las montañas, espectral, y pronto empezó a ser una leyenda. De haberse acercado a las ciudades como los jabalís, rondando un mitin, es probable que Feijóo le echase encima al público al grito de "¡un pepero!".

El debate que el PP mantiene sobre su comunicación viene de lejos y tiene que ver con lo que se quiere comunicar más

que con los comunicadores. Cuando un partido no está orgulloso de las medidas que toma lo mejor que puede hacer es poner a Rafael Hernando de portavoz. Es el hombre al que hubiera elegido Napoleón al

El PP se debate entre hacer autocrítica o empezar a decir que el PP son los otros

volver de Waterloo para que explicase la batalla: al día siguiente nadie en Francia sabría lo que es una batalla. Si en España hubiese una oposición espabilada, lo primero que haría al conocer que el PP tiene a

Hernando como portavoz sería pensar en lo que no se quiere decir. Por cada ocurrencia de Hernando se queda un recorte sin aclarar. Cada vez que Floriano quiere hablar en catalán y no le sale porque es "extremismo" el Gobierno consigue no contar a qué se debe la *ley mordaza*. Cuando no queda más remedio, Fernández Díaz dice que es para hacernos más libres.

El PP está haciendo bien al no comunicarse. Una cosa es que te multen y otra que te digan por qué. El fracaso electoral de Andalucía se explica por varias razones, ninguna compleja, que parten de la sospecha de que Moreno Bonilla se incluiría como administrador de grupo de WhatsApp (2014-actualidad) en el perfil de LinkedIn. La comunicación es otra cosa. En enero, los líderes se grabaron en un desayuno mientras Floriano preguntaba: "¿No crees, María Dolores, que nos ha faltado un poco de piel?". Era tal el rostro compungido de los demás que fue imposible saber a quién se dirigía.

Norbert Bilbeny

Imatges de decapitacions

Quin motiu hi ha per publicar imatges de decapitacions islamistes? És el que volen els gihadistes: repercussió mediàtica. A internet n'hi ha tantes com vulgueu, però la premsa, incloent-hi la digital, hauria de posar fi a aquestes imatges, que per si soles no informen i sense voler fan el joc al gihadisme. Generalment, per mimetisme, més simpatitzants del terrorisme.

La premsa ha d'informar i formar. Es deu a l'interès públic. Si només fos per informar, el dret a la informació no seria un dret tan essencial. S'informa per contribuir a la intel·ligència i la sensibilitat, a l'opinió i el debat, a la llibertat i la democràcia. Les imatges de decapitacions, excitants per als fanàtics, no tenen justificació formativa ni informativa.

El dret a la informació ha de cedir en aquest cas davant altres drets. Primer, el dret a la llibertat: si es publiquen les imatges que els terroristes emeten, contribuïm sense voler a la retallada de les llibertats, per l'acció terrorista i l'antiterrorista. Segon, el dret a la vida: els fanàtics assassins no són ximplers, esperen que els fem publicitat, i cada vegada més joves occidentals, desarmats i enganyats, estan disposats a fer de Líbia un nou Afganistan i de ciutats espanyoles un trampolí i un objectiu. És preferible la seguretat a la pretesa informació de difondre posades en escena macabres. Tercer: el dret a la formació. Que les xarxes socials (sovint antisocials) difonguin el que vulguin, però el periodisme no ho ha de fer. Té el deure de formar i no només d'informar. El que volen els terroristes és veure's en

portada dels principals mitjans influents.

Hi ha guerres que atreuen. Passa ara amb la de la bandera negra antioccidental. Va passar a Occident: sempre hi ha hagut voluntaris i milicians quan se'ls promet la lluna, la redempció de la pàtria o la mort de l'enemic. Llegiu els discursos del premi Nobel alemany Thomas Mann a favor de la "purificació" que representava entrar a la Primera Guerra Mundial, lluitant per la "Cultura" i en contra de la "civilització" utilitarista de França i Anglaterra. No utilitzava paraules menys horripilants que les que es dediquen ara als heretges occidentals.

A aquests joves fanàtics que es mouen encaputxats a internet els resulta naturalment atractiva la imatge d'altres joves, encaputxats com ells, duent a terme, amb el matxet a la mà, aquest deliri.●

PEL FORAT DEL PANY

Molts xoriços

The Times, el diari fundat a Londres el 1785, ja fa 230 anys, és tota una institució de la premsa britànica. És veritat que des que va caure en mans de Rupert Murdoch publica continguts, suposadament populars, que en altres èpoques la direcció hauria rebutjat. Però on n'hi ha hagut sempre en queda, i The Times conserva encara un bon nombre de corresponents a l'estranger que constitueixen una de les seves millors cartes professionals. Ara alguns d'aquests periodistes protagonitzen anuncis a les pàgines del diari, sota l'autopromocional epígraf *the best reporting on world news* (la millor informació internacional). Per aquest espai ja hi han desfilat corresponents de guerra o destacats en països remots, al·ludint a la seva tasca. Ahir apareixia el que està establert a Espanya, Graham Keeley, que es referia a la seva feina per aquests verals amb aquestes paraules: "Xoriço no és només el nom d'un embotit; també és el nom en argot per a estafador: n'hi ha tants [per aquí] que em tenen molt enfeinat".

PENSEM QUE...

Tinença responsable

L'ordenança de tinença d'animals aprovada la tardor passada per l'Ajuntament de Barcelona és un difícil joc d'equilibris entre els drets i els deures dels centenars de milers de ciutadans que conviuen amb algun animal. La nova normativa inclou una sèrie d'obligacions, encaminades a evitar les molèsties tant en l'espai públic com en l'àmbit privat. Una, que encara no ha començat a aplicar-se, és la de portar sempre lligat i sota control l'animal en les seves passejades pels carrers. En aquest sentit, el pla anunciat ahir pel govern municipal de doblar pràcticament la superfície d'esbarjo destinada als gossos i d'habilitar grans espais als deu districtes de la ciutat és una condició indispensable per poder exigir als propietaris dels animals el compliment d'unes regles que, d'altra banda, no seran fàcils de fiscalitzar. De la responsabilitat cívica d'aquestes persones en depèn l'èxit o el fracàs de les mesures adoptades; en depèn que el que es va aprovar sigui paper mullat o no.

Les maquilladores de TV3 reclamen més personal per millorar el servei

À.G.
BARCELONA

El maquillatge dels tertulians i convidats a TV3 s'ha convertit en el nou focus de tensió entre els treballadors i l'empresa. La televisió pública va emetre una nota interna en què demanava que els programes exigissin als seus col·laboradors que arribessin ja pentinats i maquillats, per racionalitzar els esforços del departament afectat. L'aparició de diversos articles a la premsa sobre aquest afer tan cosmètic ha motivat que les maquilladores recordin que la decisió es pren per les retallades patides al departament.

"En cinc anys hem passat de 50 treballadors a 30 i segueixen desfilarant les mateixes persones cada dia. No donem l'abast -explicava una de les maquilladores de TV3 a aquest diari-. Evidentment, no deixarem que ningú surti sense retocar o sense treure-li les brillantors, però no podem dedicar-hi el mateix temps". Segons expliquen, el seu departament és un dels que més ha acusat la sortida de professionals: com que el procés d'acomiadament pactat es va fer seguint criteris d'edat, les àrees tècniques -les primeres que es van crear a TV3- són les que han patit més marxés. Les baixes mèdiques dels últims temps han agreujat la situació de saturació i estrès, segons denuncien. El departament de maquillatge obre portes habitualment a les 5 del matí fins a la 1 de la matinada, i treballa set dies a la setmana. Divendres passat els departaments de l'àrea de serveis artístics volien llegir una carta davant la comissió de control del Parlament, però l'accident de l'Airbus va posposar la sessió. ■

TV3 vol que els tertulians vinguin ja pentinats i maquillats. CCMA

ara.cat

1.4.2015

TOVALLONS NEGRES

A la ràdio

Amb perfecta nostàlgia del passat més recent, proposo que creem un dia, un sol dia, en què els presentadors de la ràdio no puguin fer servir internet durant el programa. Un dia sense sentir el soroll del teclat. Un dia sense que puguin buscar res a la Viquipèdia. Un dia que, si volen qualsevol dada, l'hagin de demanar a un dels productors, que vagi a mirar-ho a l'enciclopèdia.

D'aquesta manera ens estalviarem aquestes entrevistes que fan on escupen dades i més dades que acaben de buscar. Que entrevisten un alpinista que anirà a escalar al Mont Blanc? Som-hi. L'alpinista els diu la temperatura que s'hi trobarà i que la muntanya és molt alta (ell ho sap, perquè és normal que ho sàpiga, és alpinista). Però vet aquí que llavors el locutor diu (després d'haver teclejat): "El Mont Blanc, eh? Recordem als oients que és, diguem-ne, oi?, el cim emblemàtic dels Alps, amb una altitud de 4.808 metres, eh que m'entenen? M'equivoco? I és el més alt de la Unió Europea". Llavors l'alpinista li diu que sí o li diu que no en recorda exactament els metres.

Abans els locutors de ràdio indocumentats tenien un senyor al costat que els escrivia preguntes mentre feien l'entrevista complicada. A la tele, des de la cabina de la regidoria, els editors diuen coses als presentadors per l'orellera. Però a la ràdio, com que s'ho poden fer ells mateixos, és un no parar. A què treu cap donar dades que també podem buscar nosaltres amb el mòbil? ¿Es pensen de veritat que ens pensem que no ignorem res? ¿O de veritat saben que sabem que ho busquen a la Viquipèdia, però parlen per a un tipus de públic, el més ancià, que no en sap ni en sabrà mai?

Donar aquestes dades acabades de llegir, sense haver estat païdes, no fa més àgil el programa, sinó més dispers. El fa una successió d'interrupcions. Per això: qui s'atreveix a fer un dia sense teclat? Que, d'altra banda, des de casa se sent.

EMPAR MOLINER

Zeta crea una filial para 'El Periódico de Catalunya'

J.O. Barcelona

La entrada de la familia Lara, propietaria de Grupo Planeta, en *El Periódico de Catalunya* sigue sin cerrarse cuatro meses después de que se anunciara la operación, el pasado noviembre. Pero, al menos, ya se ha dado un paso para que pueda formalizarse.

Se trata de la constitución de la sociedad limitada El Periódico de Catalunya, que será a partir de ahora la editora del principal rotativo de Zeta. La actual empresa editora es Ediciones Primera Plana, una de las mayores filiales del grupo de la familia Asensio.

La nueva sociedad tiene, de momento, como único accionista a Primera Plana y su administrador es Joan Alegre, director general de *El Periódico*. De acuerdo con el diseño inicial de la transacción, los Lara podrían tomar el 23% de la compañía, y el 77% seguiría en manos de Zeta a través de Primera Plana.

Fuentes del grupo dijeron

Zeta asegura que se trata de un trámite previo a la entrada de la familia Lara en el rotativo

ayer que la creación de la nueva editora de *El Periódico* es un trámite previo a la firma de la operación, que –aseguran– podría cerrarse este mes.

Las mismas fuentes admitieron que las negociaciones se paralizaron tras el fallecimiento de José Manuel Lara Bosch, el pasado 31 de enero, ya que la inversión en el diario era un proyecto personal del empresario.

Ahora, la interlocutora de la familia con Zeta es Marta Lara García, hija mayor del expresidente de Planeta, que es abogada y es la directora de la asesoría fiscal del grupo.

HARPER COLLINS

L'editorial
de Murdoch
arriba a
Espanya|| ERNEST ALÓS
BARCELONA

Harper Collins, una de les *big five* de l'edició als EUA, propietat de Rupert Murdoch, ha posat un peu al mercat del llibre en castellà. Després de l'adquisició del segell de novel·la romàntica Harlequin (amb presència a tot el món i 500 títols a l'any a Espanya) l'estratègia d'internacionalització de Harper Collins va incorporar la seva primera branca espanyola. Però ara farà un pas més amb la posada en marxa de dos segells editorials que es posaran de llarg el 14 de juliol amb la publicació de *Ve y pon un centinela*, la seqüela de *Matar un rossinyol*: «Harper Collins Ibérica, enfocada al mercat espanyol i portuguès, es coordinarà amb Harper Collins Español, que tindrà presència a l'Amèrica Llatina i a l'important mercat en espanyol dels EUA», explica el director de Harper Collins Ibérica, Luis Pagni.

L'editorial entra en el mercat peninsular amb un pla inicial d'uns 30 llibres a l'any, «en tots els gèneres de la ficció i de no-ficció, i en el futur infantil i juvenil», explica Pagni, que anuncia que incorporarà autors locals encara que també es notará una tendència general en el sector: que autors de Harper Collins en anglès passin a ser publicats per les filials de la casa mare en altres llengües, i no per tercers editors. Avís per a navegants: al catàleg de les editorials de Harper Collins hi ha autors com Bernard Cornwell, Terry Pratchett, J. R. R. Tolkien, Michael Connelly, Hilary Mantel, Joyce Carol Oates o Neil Gaiman. ≡

Bertelsmann reduce un 35% sus beneficios, hasta los 570 millones

CINCO DÍAS *Madrid*

Bertelsmann ha registrado un beneficio neto de 573 millones de euros en 2014, lo que supone un 35,2% menos que el año anterior, cuando se alcanzaron los 885 millones de euros, según ha informado el grupo de comunicación.

La compañía atribuye este descenso tanto a la reducción del negocio de la impresión y del marketing directo, a los gastos derivados de las medidas encaminadas a mejorar el beneficio, a un ajuste contable del valor en el negocio de la televisión húngara y a la "ausencia de elementos atípicos que habían espoleado" el crecimiento en el año fiscal anterior. La compañía ha emprendido un impulso por el negocio digital.

En cualquier caso, los ingresos de los distintos negocios del grupo crecieron un 3,1%, hasta los 16.700 millones de euros en 2014, frente a los 16.200 millones del año anterior.

Según ha destacado, las claves de este crecimiento han sido algunas transacciones estratégicas, como la fusión del negocio de los grupos editoriales Penguin y Random House, la adquisición de la totalidad del capital de la compañía de derechos musicales BMG o la expansión de los servicios financieros y de *ecommerce* de Arvato.

Además, durante el último año fiscal, Bertelsmann ha mejorado su *ebitda* operativo en un 2,7%, hasta los 2.370 millones de euros (frente a los 2.310 millones del año anterior), lo que representa el nivel más alto desde el año 2007.

Bertelsmann millora resultats a Espanya el 2014

■ El grup de comunicació més gran d'Europa ha millorat resultats a Espanya respecte del 2013. "El 2014 ha estat un bon exercici per a Bertelsmann a Espanya i Llatinoamèrica en totes les seves divisions i estem convençuts que el 2015 serà un any positiu per a la companyia", afirma Fernando Carro, president de Bertelsmann a Espanya i Llatinoamèrica. Fernando Carro afegeix que els factors de l'alça dels seus resultats són "la gradual recuperació econòmica i del consum, la tornada de la publicitat, la digitalització dels

700

SÓN ELS MILIONS DE VOLUM DE NEGOCI A ESPANYA

negocis i els efectes de les reformes estructurals durant la crisi". La companyia assegura que tots els grups en què està present –Penguin Random House, que va absorbir Santillana, Arvato Iberia i Altresmedia– han augmentat beneficis. El mateix ha passat amb els negocis de revistes G+J i Motorpress i la seva filial de música BMG, que han millorat la seva posició al mercat. Bertelsmann España té avui un volum de negoci de 700 milions. Tot i això, Bertelsmann ha registrat un benefici net total de 573 milions d'euros l'any 2014, un 35,2% menys que l'any 2013, quan es va arribar fins als 885 milions d'euros. / Redacció

EL PAÍS estrena 'El rincón de los inmortales' del ajedrez

EL PAÍS, **Madrid**

El ajedrez hechiza a los aficionados, pero no solo por el juego: 15 siglos de historia, personajes fascinantes, conexiones de gran interés con diversas ramas de la ciencia y el arte, perfecta adaptación a Internet... Todo ello se fusiona en *El rincón de los inmortales*, un nuevo espacio en *La pasión del ajedrez*, la sección que elpaís.com inauguró el 12 de febrero, un día después de que el Parlamento español apoyase por unanimidad la introducción del ajedrez como asignatura.

En ese rincón solo entrarán, desde hoy, las combinaciones más brillantes, que convirtieron en inmortales a sus autores. Leontxo García elegirá una por semana y la explicará para que cualquier aficionado pueda disfrutarla, sea cual sea su nivel técnico, glosando además la personalidad de los jugadores y el contexto histórico. La colección de joyas se inaugura con el polifacético francés Saint-Amant, creador de una partida excelsa en 1843. El ajedrez, hecho arte.

DIVIDENDO DIGITAL

Las ayudas a la TDT no se declararán en el IRPF

Tras las acusaciones de la patronal de televisiones comerciales en abierto, que avisaban de que las ayudas recibidas para la adaptación de las antenas en el dividendo digital serían devueltas por los vecinos en el IRPF, el Ministerio de Industria, Energía y Turismo lo ha desmentido. Ha asegurado que «el Gobierno se encuentra trabajando en un instrumento legislativo que lo garantice». Además, apuntó que la adaptación está concluyendo «de forma satisfactoria».

BUENA CONDUCTA

La BBC establece normas en las redes sociales

La cadena británica ha hecho pública una serie de normas de comportamiento para sus periodistas en las redes sociales, especialmente Facebook y Twitter. Entre las sugerencias destaca «No hagas el estúpido, eres un periodista de la BBC, actúa como tal», «No critiques a tus compañeros», «Tienes que dejar muy claro que lo que publicas en las redes es tu opinión, no la de la BBC», y así hasta completar una lista de cinco medidas – con subapartados –, que aunque dicen que no son obligatorias, sí son sugerencias a seguir.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
01/04/15	"La solució per a Inberga Tur es podria anunciar abans d'acabar la legislatura" / Regio7	34	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

"La solució per a Inberga Tur es podria anunciar abans d'acabar la legislatura"

Miércoles, 1 de abril de 2015

D.C.BERGAL l'alcalde de Berga, Juli Gendrau, encara no tanca la porta que el conflicte que enfronta el consistori amb Inberga Tur, la societat concessionària de la part municipal de Queralt i l'hotel Berga Park, se solucioni abans que s'acabi aquest mandat amb el qual posarà punt final a vuit anys dedicats a l'alcaldia berguedana. Aquesta és una de les conclusions del balanç del final d'aquest període a l'executiu. L'acte va tenir lloc dilluns al vespre al Pavelló de Suècia, organitzat pel Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central. "L'acord entre les parts hi és", va dir Juli Gendrau en aquest fòrum, i va afegir que "la solució tècnica per a Inberga Tur es podria anunciar abans d'acabar la legislatura". Tal com ja va avançar aquest diari (vegeu Regio7 del 26 de febrer), els representants d'Inberga Tur han demanat al consistori que l'Ajuntament els retorni els diners que van avançar en el seu moment per completar les obres que faltaven per convertir l'edifici central del caserna en un hotel a compte del cànon de la concessió. Els treballs de condicionament com a hotel van quedar aturats l'any 1999. No va ser fins que el pool d'empresaris berguedans agrupats sota la societat Inberga Tur va aconseguir la concessió, el 2002, que es van reprendre els treballs interiors i els de condicionament urbanístics exteriors. [Compartir a Twitter](#) [Compartir a](#)